

Full diocesà

1 de desembre del 2024

p4 — 2.500 alumnes a la Setmana de Cinema Espiritual

p5 — Augmenten els catecúmens a la diòcesi

Advent per a renovar l'esperança

Comença un nou Advent, un temps de preparació i espera activa, en què els cristians som convidats a renovar l'esperança en un món marcat per incerteses i tensions. En un 2024 ple de desafiaments —la recerca de pau en zones de conflicte i la fragilitat de les relacions humanes en una societat cada cop més digitalitzada— l'Advent es presenta com una oportunitat per a reconnectar amb el missatge d'amor i redempció de Crist.

L'Advent no és solament una espera passiva, sinó una crida a ser testimonis actius d'esperança. Les espelmes de la corona d'Advent ens recorden que la llum sempre venç la foscor, tal com el Nadó de Betlem va portar una nova llum al món. Avui aquesta esperança es tradueix en ges-

tos concrets: cuidar els més vulnerables, treballar per la reconciliació i defensar la dignitat de la Creació.

També és un moment per a fer silenci en el cor i deixar espai a la Paraula de Déu, especialment enmig del soroll i la immediatesa del món actual. Aprofitem aquest temps per a redescobrir la joia de la pregària, el servei i la solidaritat, com a testimonis d'un Déu que s'encarna cada dia en l'amor compartit.

Aquest Advent, fem un pas endavant amb confiança. En un món ple de foscor, cada un de nosaltres pot ser una petita espurna d'esperança que anuncia que Nadal no és tan sols un record, sinó la presència viva de Déu que mai no ens abandona.

«Alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats»

Diumenge I d'Advent / Cicle C

Lectura del llibre de Jeremies

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

(33,14-16)

Salm responsorial

A vós elevo la meva ànima, Senyor.

[24]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

(3,12.4,2)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

»Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre

cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

(21,25-28.34-36)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat»

1r Diumenge d'Advent

Andrey Castrillón, prev.

L'evangelí de Lluc, que ens acompanyarà al llarg d'aquest any litúrgic, reflecteix les inquietuds d'una comunitat que viu en un context de transformació després de la destrucció del Temple de Jerusalem. Amb un estil acurat i universalista, presenta Jesús com el portador de la salvació per a tothom, especialment per als pobres, els marginats i aquells que cerquen Déu amb cor sincer.

En aquest marc, el text que llegim aquest primer diumenge d'Advent ens situa davant un discurs apocalíptic ple de força simbòlica. Jesús descriu esdeveniments terrenals i còsmics previs a l'arribada del Regne de Déu, un llenguatge que no busca generar por sinó infondre esperança. «Alceu el cap ben alt», diu, «perquè molt aviat sereu alliberats.» Aquesta invitació a la vigilància i a la pregària constant no reclama una espera passiva, sinó un compromís dinàmic que posa els creients a viure activament els valors del Regne de Déu.

L'Advent és un temps privilegiat per a aprofundir en aquesta crida. Més enllà d'una espera del Nadal com a commemoració d'un esdeveniment històric, l'Advent ens convida a viure el misteri de la triple vinguda de Crist: el record del seu naixement, l'esperança del seu retorn gloriós i la seva presència quotidiana en el nostre cor i en els germans. Així, aquest temps és un camí i un projecte, una oportunitat per al discerniment espiritual, per al servei actiu i per a renovar la nostra confiança en Déu que intervé en la nostra història amb amor, cridant-nos a aixecar el cap i a viure amb esperança i conversió de cor.

La imatge

El Fill de l'home amb poder i amb una gran majestat. Jesús no anava pas així en la seva predicació i la seva mort. Aquesta presència no serà fins al final.

Mentrestant tocarà fer front als diversos contratemps i desafiaments, com tothom: cadascú els seus. Contemplar Crist Majestat, victoriós, és per a nosaltres un factor d'esperança. Estem en les mans del Fill de l'home i en la seva mateixa ruta.

Crist en Majestat del còdex Hitda (s. XI)

Agenda

Lit. hores: Setmana I

2 dilluns

— Santa Bibiana, vg.
Is 2,1-5 / Salm 121 / Mt 8,5-11

3 dimarts

— Sant Francesc Xavier, jesuïta
— Sant Cassià, mr.
Is 11,1-10 / Salm 71 / Lc 10,21-24

4 dimecres

— Santa Barbara, vg. i mr.
— Santa Ada, abadessa
— Sant Joan Damascé, prev. i dr.
Is 25,6-10a / Salm 22 / Mt 15,29-37

5 dijous

— Santa Elisa, vg.
Is 26,1-6 / Salm 117 / Mt 7,21.24-27

6 divendres

— Sant Nicolau de Bari, bisbe
— Santa Carme Sallés, fund.
Is 29,17-24 / Salm 26 / Mt 9,27-31

7 dissabte

— Sant Ambròs, bisbe i dr.
Is 30,19-21.23-26 / Salm 146 /
Mt 9,35-10,1.6-8

8 La Immaculada Concepció de Maria

— Santa Ester, reina
Gn 3,9-15.20 / Salm 97 / Fl 1,4-6.8-11 /
Lc 1,26-38

2.500 alumnes participen en la Setmana de Cinema Espiritual

Delegació de Joves

Un any més, ha tingut lloc la Setmana de Cinema Espiritual al bisbat. Entre l'11 i el 22 de novembre, 2.500 alumnes de nou centres escolars han assistit al seu cinema local per veure pel·lícules amb contingut espiritual i de valors. Aquesta proposta té com a objectius convidar els infants i joves a obrir la mirada a la dimensió espiritual de la persona, promoure el diàleg i l'esperit crític, i fomentar la sensibilitat i el creixement en valors.

Per això, al mateix cine després de cada sessió hi ha hagut un debat i reflexió sobre el rerefons de la història, i posteriorment

les escoles han continuat treballant-ne el contingut a les aules. En aquesta XXI edició, que té per lema «Temps d'esperança», hi han participat alumnes de primària, ESO, batxillerat i cicles de Vic, Manresa, Manlleu i Torelló.

Les pel·lícules projectades enguany han estat: «Guardiana de Dragones», «Campeón», «El viejo Robe», «Yo capitán», «Una mujer italiana (Cabrini)» i «El sonido de la libertad». Aquesta iniciativa ha estat impulsada per la Delegació de Joves a partir de la proposta i materials proporcionats per la Conferència Episcopal, i esperem de poder-la repetir molts anys.

Nomenaments eclesiàstics

Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, amb data de 4 de novembre del 2024, ha signat els nomenaments següents:

Mn. Balbino Ramón Mujica Torales, arxiprest del arxiprestat del Lluçanès per al que resta del període 2023-2028.

Mn. Léopold Kananga, vicari de la parròquia de Sant Joan de les Abadesses.

Mn. Emmanuel Nsabanzima, vicari de la parròquia de Sant Joan de les Abadesses.

Augmenta el nombre de catecúmens al bisbat

Delegació per al Catecumenat

El nombre de joves i adults que truquen a la porta de l'Església per demanar el baptisme creix cada curs. Aquest primer diumenge d'Advent onze persones majors d'edat fan arreu del bisbat el ritu d'entrada en el catecumenat, que significa un pas important en el camí de preparació per a rebre els sagraments de la iniciació cristiana. Catorze persones més es troben en alguna altra etapa d'aquest itinerari.

Per tal d'animar-los a tots, la Delegació de Catecumenat va organitzar una trobada de tots els catecúmens de la diòcesi. Aquesta va tenir lloc al Seminari de Vic el dia 16 de novembre i reuní una trentena de persones, entre les quals hi havia catecúmens i els seus familiars, catequistes i rectors. Durant

la trobada els catecúmens van poder compartir per què havien decidit de ser cristians.

A continuació va tenir lloc una xerrada sobre l'itinerari d'iniciació cristiana i el ritu d'entrada en el catecumenat.

Després d'un berenar, els assistents van escoltar un testimoni de vida que els interpel·là per a obrir el cor a Déu i confiar en ell.

La trobada es va cloure amb una pregària. Agraïm a Déu que estigui cridant tantes persones a rebre el baptisme i demanem oracions per aquests catecúmens, que d'aquí a un cert temps passaran a formar part plenament de l'Església.

Notícies Breus

Recés per a joves

Delegació de Joves

Els dies 21 i 22 de desembre tindrà lloc a Viladrau un recés per a joves. Serà un espai de silenci enmig de la natura per a trobar-se amb Déu en preparació del Nadal. Més informació a l'Instagram de la delegació (@delejv), per correu electrònic (joves@bisbatvic.org) o per WhatsApp (621 140 086).

Maria, Reina de la Pau

Vic, 6-8 de desembre

Del 6 al 8 de desembre torna Maria, Reina de la Pau, al Mercat Medieval de Vic. Horaris: divendres i dissabte, 10h-19h; diumenge, 12h-19h. Us convidem a venir a escriure les vostres intencions, entregar-les a la Mare de Déu i rebre un fragment de la Paraula divina. També es necessiten voluntaris per a acollir els qui s'hi acostin. Per a ajudar, escriuiu al 621 140 086 (Alba).

Reformulacions doctrinals

Josep Ruaix i Vinyet, prev.

En l'article «Religió i ciència», publicat en el Full del 9-4-2023, el qui signa deia que «l'Església ... hauria d'estar sempre molt atenta... a fer compatible la seva doctrina amb les realitats demostrades..., i àdhuc les hipòtesis, que provenen d'aquest camp [la ciència]».

Doncs bé, una de les hipòtesis, avui ja pràcticament considerada tesi, del camp científic és la de l'evolució de les espècies, que resulta incompatible amb la doctrina tradicional, provinent d'una interpretació literal de la Bíblia, sobre la creació de l'espècie humana, amb la narració referent a Adam i Eva, el pecat original i qüestions connexes. De fet, el papa sant Joan Pau II, l'any 1996, va acceptar clarament la teoria de l'evolució, però faltava treure'n les conseqüències doctrinals.

Sortosament, fa poc ha aparegut un llibre que comença a fer-ho. Es titula *D'on venim. On hem d'anar*, d'Antoni Matabosch i Soler, és editat pel Centre de Pastoral Litúrgica (Barcelona 2024) i dedica el seu capítol XI a tractar sobre «Pecat original i evolució». Cal recomanar la lectura de tal capítol, del qual cito els dos paràgrafs essencials (p. 240):

«El pecat original, per tant, de manera objectiva es podria definir com segueix: el pes de mal que pesa sobre tota persona quan arriba al món i la solidaritat amb aquest mal, ante-

cedent a cadascun dels seus pecats, però acceptat i ratificat lliurement per cada home en els pecats personals.

»Explicat de manera més subjectiva seria la situació de privació de l'obertura que té l'home a Déu i als altres i, per tant, la inclinació al pecat, a conseqüència d'estar situat en un món marcat pel pecat dels homes.»

Crec que l'explicació del Dr. Matabosch —reconegut teòleg barceloní, catedràtic emèrit de la Facultat de Teologia de Catalunya, de la qual fou degà; per tant, professor prestigiós i sense dubtes quant a la seva ortodòxia— va pel bon camí.

A més, en el llibre esmentat es fa una al·lusió a la creació de l'ànima humana, que també és un punt doctrinal que s'hauria de reformular, al meu entendre, d'acord amb la visió evolucionista avui dominant i salvant igualment la recta doctrina. D'altra banda, s'hi parla de passada de l'entropia (la mort tèrmica de l'univers), teoria física que semblantment demana la reformulació d'un altre camp doctrinal: el de l'escatologia. Aquests dos punts només els deixo apuntats, esperant que hi treballin els experts. Per la meua banda, insisteixo que cal fer compatible la religió amb la ciència, enfocant-ho amb perspectiva històrica, visió àmplia i altura de mires.

A sobre de la meva tomba

Exposició a la catedral de Barcelona

La catedral de Barcelona ha inaugurat l'exposició «A sobre la meva tomba: aniversaris de difunts a la catedral», a la Casa de l'Almoina, entorn de la concepció de la mort a l'Edat Mitjana. Aquesta mostra arriba amb motiu de dos aniversaris, el dels 550 anys de la defunció de Sança Ximenis de Cabrera, noble i patrona catalana, i el dels 500 de Lluís Desplà i d'Oms, ardiaca major de Barcelona i president de la Generalitat. Tots dos van ser grans promotors de l'art i els seus sepulcres reposen a la catedral barcelonina, amb la qual van mantenir una estreta relació. L'Arxiu Capítular conserva molta documentació relacionada amb ells, part de la qual es podrà veure a l'exposició.

L'equip de l'Arxiu Capítular i de Patrimoni Cultural de la catedral de Bar-

celona s'ha encarregat d'organitzar l'exposició, que explica de manera dinàmica i condensada diverses curiositats al voltant de la visió de la mort, especialment entre els segles XIV i XVI. En la presentació de la mostra hi ha intervingut el director del Secretariat de Patrimoni Cultural de l'arquebisbat, Mn. Robert Baró, responsable de Patrimoni Cultural de la catedral de Barcelona, que ha donat la paraula a Nil Rider i a Clara Jáuregui, tècnics de Patrimoni Cultural de la catedral. Aquests han explicat el propòsit d'aquesta exposició: aprofitant l'aniversari de defunció d'aquestes dues personalitats mostra diverses curiositats al voltant de la mort a l'Edat Mitjana que han quedat documentades i es conserven a l'arxiu de la catedral, especialment tot allò que se sap sobre Sança Ximenis de Cabrera i Lluís Desplà i d'Oms.

El llibre

Silencio de Dios, silencio de los hombres

Patrick Chauvet

Editorial Palabra

160 pp.

13,90 euros

En les epidèmies, guerres, catàstrofes..., Déu on és? En situacions difícils, els creients sovint es pregunten: «Per què, Senyor?», i moltes vegades no reben resposta. És Déu absent en aquests moments? L'autor, basant-se en els seus quaranta anys d'experiència com a pastor, s'esforça per acompanyar el lector a través de la crisi que pot experimentar en moments d'especial dificultat i mostrar-li un camí cap a la pau interior.

A tal fi es recolza en textos de la Bíblia, dels Pares de l'Església, dels sants i en l'oració. *Silenci de Déu, silenci dels homes* és una invitació a endinsar-se en el misteri del diví i l'humà a través del silenci, descobrint així una nova dimensió de l'existència i l'espiritualitat.

L'Advent del Jubileu del 2025

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'Advent és el temps litúrgic que ens prepara per al misteri del naixement del nostre Salvador. Els jubileus que celebra l'Església tenen també la seva raó en la commemoració del natalici del Senyor. Com sabem, el primer jubileu de la història fou el de l'any 1300, commemorant una xifra rodona del naixement de Crist. Al llarg del temps es va veure que, donada la característica de gràcia abundosa que s'oferia al poble fidel, la commemoració jubilar és fes cada vint-i-cinc anys. Així, doncs, atès que l'any vinent serà el 2025, celebrarem un any jubilar. Per això, podem dir que aquest Advent que ara iniciem és també preparació per al Jubileu del 2025.

L'Any Sant 2025 té, per voluntat del papa, com a missatge central la virtut de l'esperança

D'altra banda, si l'Advent és el temps propici per a reviure amb més intensitat la virtut de l'esperança, l'Any Sant 2025 té, per voluntat del sant pare Francesc, com a missatge central aquesta virtut, i com a lema propi, «Pellegrins d'esperança». L'objectiu que es proposa el Papa per a aquest jubileu és «que pugui ser per a tothom un moment de trobament viu i personal amb el Senyor Jesús, porta de salvació (cf. Jn 19,7-9); amb ell, a qui l'Església té la missió d'anunciar sempre, a tot arreu i a tothom com la nostra esperança (1Tm 1,1)» (*Spes non confundit*, 1).

La paraula *Advent* deriva del llatí *adventus*, 'vinguda, arribada, adveniment' en la nostra llengua. I certament és això el que celebrem: l'espera de la vinguda del nostre Salvador, tant en el misteri de Nadal com en la seva manifestació gloriosa en la plenitud dels temps, la parusia. Això ja ens fa veure que l'esperança cristiana té un rostre

concret: el de Jesús de Natzaret, nascut a Betlem, i el del mateix Jesús gloriós, que portarà a plenitud tot l'univers i la història de la humanitat.

Tothom necessita l'esperança per a continuar caminant per la vida. De fet, tota persona espera. En el cor sempre hi ha esperança com a desig del bé, tot anhelant que es faci present en un futur, el qual en la seva imprevisibilitat fa sorgir sentiments contraposats: de la confiança al temor, de la serenitat al desànim, de la certesa al dubte. Els cristians, per pura gràcia divina, tenim la seguretat de l'amor de Déu que mai no abandona els seus fills. Gràcies a aquesta esperança fiable «podem afrontar el nostre present: el present, encara que sigui fatigós, es pot viure i acceptar si porta vers una meta, si podem estar segurs d'aquesta meta i si aquesta meta és tan gran que justifiqui l'esforç del camí» (Benet XVI, *Spe salvi*, 1).

